

15. výročie Súkromnej základnej školy BellAmos 40

Amiridis. Absolútni víťazi boli Tomáš Jambor a Lenka Štípalová. Naši cyklisti s Jankom Baranom vymysleli preteky Tour de Fantázia (úvodný prológ, jazda pomalosti, malá a veľká horská prémia a časovka). Záver školského roku priniesol aj rozlúčku s našimi najúspešnejšími žiakmi: prijímačky na 6-ročné GVPT MT úspešne urobili Barborka Sušienková 6. miesto; Temis Amiridis 11. miesto; Anička Madliaková 44. miesto a Julko Skrisa 60. miesto. Na 8-ročné Gymnázium do TT odišiel Milan Čerňanský Po 4 rokoch externej spolupráce sme sa rozlúčili s našou kolegyňou Darinkou Dostálovou, ktorá u nás učila prírodopis. Odišla na zaslúžený dôchodok. Pracovný pomer ukončil aj kolega Maťko Thomka, ktorý sa rozhodol zmeniť svoje povolanie a odišiel pracovať a žiť do Prahy.

2004/2005 - Rok deviaty, rok prvých deviatkov, rok prvého Monitoru9

Tak tento rok sme sa asi po prvýkrát nestahovali, ale leto bolo aj tak rušné. Prebiehali stavebné úpravy na schodištiach, ktoré sme uzatvorili na západnom aj východnom krídle a namontovali sme kameru a automatického vrátnika. Sme konečne **plneorganizovaná škola** a máme prvých deviatkov! Triedu potulných Shakespearových hercov. Vynovil sa učiteľský zbor – v prvej triede Peťka Paulíniová, v piatej Lívia Haštová, v deviatke Janka Muchová, prírodné vedy objavovali deti s Mariankou Vagaskou a Martuška Smirnovová zaúčala deti do tajov zemepisu. Zahraničných študentov vyučovala v anglickom jazyku odborné predmety Majka Véghová. Od marca nastúpila na miesto učiteľky AJ Maruška Dorková. Na civilnú vojenskú službu nastúpil v jeseni Ľubko Žila, pomáhal v Jankovej drevárni, učil a pracoval v PC učebni. (A to ešte vtedy ani netušil, že si u nás nájde manželku!!). Pribudlo 12 nových prváčikov – Peťko Barborík, Laura Pavlíková, Kristínka Jurčíková, Filipko Marschal, Adamko Figura, Branko Bernát, Paťko Sabó, Veronika Vagaská, Lucka Valachová, Saška Špiriaková, Borko Kráľ a Davidko Zimmermann. Do druhej triedy pribudli dvojčatá Karin a Natálka Martinkové, neskôr Zuzka Koniarová, do tretej Edko Šuster, do štvrtej Laura Figurová a Connor Smale, do piatej Adam Lúčanský, do šiestej Jordan Smale a neskôr Zuzka Haščáková, medzi siedmakov pribudol Tomáš Gerát, do ôsmej sa opäť vrátila Katka Zelenayová a prišla Janka Leštinská a rady deviatkov rozšírila Lucka Čanalóšiová. Zo školského klubu sa stalo **Školské stredisko záujmovej činnosti**, ktoré začalo ponúkať pestrú krúžkovú mimoškolskú činnosť - TABA, Jankova dreváreň, Dobrotáreň, Mladý futbalista, Mladý atlét, Salón BellAmos, BellAmos Kvartet šport, BellAmos ART- Maľujem svoj svet, BellAmos ART – hudobné oddelenie, Mladý zdravotník, Minifutbal... Jeseň sa začala na prvom stupni **jesennou hrou** Od Atlantického k Tichému oceánu. Odohrávala sa síce v Jahodníckych hájoch, ale išlo o tuhý súboj výprav medzi triedami, ktoré hľadali kľúče k pokladu. Druhostupniari hrali hru Ktorá trieda je najvšestrannejšia. Zvíťazili ôsmaci pred šiestakmi a piatakmi. Hru pripravil na rozlúčku s BellAmosom pán učiteľ Maťko Thomka. Celý rok pokračovali nezabudnuteľné **cyklotúry** pod vedením Janka Barana – Jasenská dolina, Vrícko, Sklabinský hrad, Slovianska dolina.... Spolu s ním súputníci Tino Klimáček, Juro Gabriel, Ad'a Dírerová, Tomáš Gerát, Miro Čarný, Maťo Zachar a ďalší... Dnes už takých nadšencov nemáme. Ad'a Dírerová nazvala túto

21 15. výročie Súkromnej základnej školy BellAmos

Milí priatelia BellAmosáci,

keď som bola dieťa, veľmi som sa tešila na okamih, keď už budem mať sladkých pätnásť a v ruke budem držať občiansky preukaz a s ním aj zodpovednosť za svoje skutky. V tomto roku oslavuje svoje pätnástiny naša školička. Zodpovednosť za ňu sme cítili od prvého okamihu jej vzniku. A poviem Vám, že dnes má byť na čo hrdá, veď je to najstaršia súkromná základná škola na Slovensku, jej prví žiaci už študujú na vysokých školách doma i v zahraničí a robia jej dobré meno.

ZRODENIE SNA – tak by som nazvala prvý okamih. Bolo to na jar 1995. Svetlo sveta uzrela moja prvá kniha Známká alebo slovo. V Martine bola celoštátna konferencia o slovnom hodnotení žiakov a na nej sme knihu prezentovali. Na autogramiáde sa zúčastnila aj Alenka Ledecká, riaditeľka prvej súkromnej základnej školy na Slovensku z Košíc. /Dnes už škola žiaľ neexistuje./ Keď sa predstavila kto je, doslova som sa na ňu „vrhla“ a už celý čas patrila len mne. Porozprávala mi svoj sen, ktorý sa jej podarilo v Košiciach zrealizovať. V ten večer, keď som zaspávala, som prvýkrát vyslovila nahlas to, o čom som snívala: raz budem mať aj ja svoju súkromnú školu!

1995/96 - ROK NULA – ROK TVRDEJ PRÍPRAVY

Len ak máš sen, môžeš vidieť až za horizont....Ten môj horizont bol vtedy ešte v nedohľadne a taktiež splnenie môjho sna. Ale sny si vraj treba plniť....a tak som si ten môj pomaly začala plniť v novembri 1995... Vtedy sa začala moja strastiplná, ale aj radostná cesta za mojím snom. Sychravá jeseň sa mi vtedy zdala ako tá najkrajšia jar a padajúce listy sa rovnali padajúcemu šťastiu...Tak som to vtedy cítila a chápala. Túlala som sa mestom a už som si predstavovala školu mojich snov. Myšlienky sa mi zastavili pri mojej priateľke Helke Ogurekovej. Áno, to je ten správny človek s triezvym pohľadom na svet. Tá to bude viesť prvá. Na spoločnej večeri som chcela od nej radu. Mám to skúsiť? „Si šialenec, ak si myslíš, že v dnešnej ťažkej dobe niečo také môže fungovať. Ale ako ťa poznám, ty si aj tak urobíš po svojom,“ odpovedala mi. „A ty raz budeš u mňa učiť,“ rozhodla som sa vtedy.

ZARADENIE DO SIETE ŠKÔL

A tak sa to všetko začalo. Nekonečné putovanie po úradoch, vybavovanie množstva povolení a úradných dokumentov... A jedného dňa prišla obálka s pečiatkou Ministerstva školstva. Dodnes ju opatrujem. Keď som ju otvárala, triasli sa mi ruky. Áno, bolo to tam – čierne na bielom: 31.1.1996... Ministerstvo školstva SR zaraďuje Súkromnú základnú školu v Martine do siete súkromných škôl v Slovenskej republike. Školu môžete zriadiť k 1. septembru 1996.

PRVÝ ZÁPIS DO 1. ROČNÍKA

Bol studený januárový deň, ale ja som otvárala okná... Všetko bolo pripravené, len detí akosi nebolo... Hodinu pred zápisom sa po chodbe síce prechádzala sympatická pani a keď som ju oslovila, predstavila sa ako p. Danko Zacharová – maminka dnes už nášho úspešného vysokoškolačka Radka Zachara, stredoškolačka Martina a gymnazistu Erika. V ten deň sme zapísali ešte Lenku Štípalovú a ďalších troch žiakov.

V lete k nim pribudli Radko Kočvara, Denisko Szabó, Martinko Lipenský, Maťko Koterec, Miško Staňo, Davidko Lizák, Mirko Stanček, Matúško Szépe a Tomáško Hrozienčík. Vďaka ústretovosti riaditeľa školy p. Mgr. Igora Libu sme začali písať prvé stránky našej histórie v prenajatých priestoroch na ZŠ Lettricha v Martine.

1996/1997 – Rok štartu, prvý školský rok

Prázdniny uplynuli ako voda. Napriek pomoci mojich blízkych priateľov nám stále chýbalo niekoľko dní. Ešte to chcelo natrieť tam lavicu, tam stôl, presadiť kvietky, všeličo zariadiť. V posledný večer prázdnin asi o 21. hodine nám priniesli z firmy Stemp tabuľku na dvere a zvonček s vygravírovaným logom a nápisom BellAmos – Súkromná základná škola. Posledné šampanské, posledné poďakovania priateľom a predtým mnou neznámo. (Viacej letných spomienok v budúcom čísle od autora loga a názvu školy Leopolda Vagrčka alias kráľa Abecedára).

V škole som bola už ráno o šiestej. Slávnostnú recepciu mi pripravila moja sestra Mária. Už o pol ôsmej prichádzali prví hostia - priatelia združení okolo kráľa Abecedára, bývalé kolegyne zo štátnej školy, ich p. riaditeľ Libo a tajomníčka Marika Žužičová, ktorá bola mojou hlavnou poradkyňou. Prvý september odjakživa vyvolával vo mne slávnostné pocity, ale tento prvý